KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 27 lipca 2016 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 249)

I. Cel i przedmiot ustawy

W ustawie przyjętej przez Sejm w dniu 19 lipca 2016 r. dokonano zmiany:

– ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.),

– ustawy z dnia 19 sierpnia 20 11 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. Nr 209, poz. 1243, z późn. zm.) oraz

– ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. poz. 1886).

Zasadnicza część nowelizacji obejmuje przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Dotyczą one środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych oraz Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych. W art. 33 ust. $4a^2$ ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych rozszerza się zakres pojęcia niezgodnego z ustawą przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji – nowelizacja uznaje nieprzekazanie środków na ten fundusz za równorzędne z przeznaczeniem ich niezgodnie z ustawą (co łączy się z analogiczną sankcją). Uzupełniono także uregulowania dotyczące zasad umarzania należności na PFRON, rozkładania na raty ich spłat lub odroczenia terminu płatności (art. 49f). Ponadto zmieniono w ustawie przepisy dotyczące Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych – jej składu, organizacji i sposobu działania, wprowadzono przy tym

ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa, tel. 22 694-94-01, fax 22 694-91-06, e-mail: Bozena.Langner@senat.gov.pl

m. in. termin na wyrażanie opinii (30 dni) oraz określono przesłanki do odwołania członka Rady przed upływem kadencji (art. 42, art. 43, art. 44d).

W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się nowelizuje się przepis, w którym zostały zawarte warunki, jakie jest obowiązany spełniać przewodniczący Polskiej Rady Języka Migowego. Zrezygnowano z obowiązku legitymowania się wykształceniem lub doświadczeniem, jednocześnie, w zakresie PJM, SJM I SKOGN, wprowadzając w zamian znajomość PJM i języka polskiego (art. 21 ust. 2).

Trzecia ustawa została zmieniona w części związanej z terminem wejścia w życie uregulowań odnoszących się do okresu ważności legitymacji dokumentujących niepełnosprawność lub stopień niepełnosprawności. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wydłużono o 10 miesięcy, ustalony na l października 2016 r., termin wejścia w życie przepisów dotyczących legitymacji osób niepełnosprawnych (tj. przyjęto datę l sierpnia 2017 r.). Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy konieczność wydłużenia okresu vacatio legis tej ustawy w części dotyczącej nowych legitymacji, wynika z nieuwzględnienia w ustawie budżetowej na rok 2016 środków na finansowanie związanych z tym zadań.

Nowelizacja jako całość wchodzi w życie z dniem l listopada 2016 r., z pewnymi wyjątkami. Należy do nich art. 2 (zmiana ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się), który zacznie obowiązywać z dniem l grudnia 2016 r., a także art. 1 pkt 1 i pkt 6 (ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych) oraz art. 3 (zmiana ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych), które wchodzą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt stanowił poselską inicjatywę ustawodawczą (druk sejmowy nr 564). Wpłynął do Sejmu w dniu 3 czerwca 2016-i skierowano go do pierwszego czytania w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Podczas prac legislacyjnych kontrowersje wzbudzało uregulowanie dotyczące Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, a w szczególności reprezentantów w jej składzie. Przyjęte przez Komisję Polityki Społecznej

i Rodziny przepisy zostały zmodyfikowane w stosunku do proponowanych w projekcie – sprawozdanie Komisji rozszerzono o zmianę zawartą w art. 49f, złagodzono wymogi przewidziane do spełnienia przez przewodniczącego Polskiej Rady Języka Migowego oraz urealniono przepisy zawierające konkretnie wskazane w projekcie terminy obowiązywania jej uregulowań. Sprawozdanie jest zawarte w druku nr 583.

Drugie czytanie odbyło się na 23. posiedzeniu Sejmu. Ponieważ nie zgłoszono poprawek, Sejm przystąpił do trzeciego czytania i na tym samym posiedzeniu 19 lipca 2016 r. uchwalił ustawę.

Za przyjęciem ustawy oddano 446 głosów, nikt nie był przeciwny, nikt się nie wstrzymał.

Ustawa nie budzi wątpliwości legislacyjnych.

Bożena Langner
Główny legislator